

Persisteix

Un relat de: [eRlc](#)

Hem vaig parar a pensar molt seriosament. I perplex vaig adonar-me, que havia anat desapareixent a poc a poc. Sí, aquella alegria que em caracteritzava, amb els anys l'havia anat perdent, igual que se't escapa l'arena de platja entre els dits. El dolor, i allò que sabia que m'havia costat tant païr, i encara no havia paït del tot. La rialla es dibuixava en comptades ocasions. Però malgrat tot, tornava a estar només a les meves mans, tornar-la a dibuixar.

No trobaria moltes de les respostes que volia trobar, però ja havia après a acceptar que no les trobaria. Havia omplert jo mateix el bas mig buit perquè quedés mig ple. Havia comprés que hi hauria coses que mai podria comprendre.